

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 2. juli 2010

-ARBEIDSDEPARTEMENTET	6
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	6
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandlig av kvinner og menn .	6
32009 D 0017 Kommisjonsbeslutning 2009/17/EF av 19. desember 2008 om nedsettelse av en ekspertkomité for utsending av arbeidstakere (vedlegg XVII AD gr3)	6
-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET.....	7
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	7
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering.....	7
Kapittel XI Tekstiler.....	7
32009 L 0121 Kommisjonsdirektiv 2009/121/EF av 14. september 2009 om endring av vedlegg I og V til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/121/EF om tekstilnavn for å tilpasse det til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XI BLD gr2)	7
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	7
Vedlegg XX Miljø.....	7
32009 D 0543 Kommisjonsvedtak 2009/543/EF av 13. august 2008 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til utendørs maling og lakk (vedlegg XX BLD gr3).....	7
32009 D 0544 Kommisjonsvedtak 2009/544/EF av 13. august 2008 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til innendørs maling og lakk (vedlegg XX BLD gr3)	8
32009 D 0563 Kommisjonsvedtak 2009/563/EF av 9. juli 2009 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til skotøy (vedlegg XX BLD gr3).....	8
32009 D 0564 Kommisjonsvedtak 2009/564/EF av 9. juli 2009 om fastsetjing av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til campingplasstenester (vedlegg XX BLD gr3)	9
32009 D 0567 Kommisjonsvedtak 2009/567/EF av 9. juli 2009 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket for tekstilprodukter (vedlegg XX BLD gr3)	9
32009 D 0568 Kommisjonsvedtak 2009/568/EF av 9. juli 2008 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til mykpapir (vedlegg XX BLD gr3).....	9
32009 D 0578 Kommisjonsvedtak 2009/578/EF av 9. juli 2009 om fastsetjing av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til overnattingstenester (vedlegg XX BLD gr3).....	10

32009 D 0598 Kommisjonsvedtak 2009/598/EF av 13. august 2008 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til madrasser (vedlegg XX BLD gr3)	10
32009 D 0607 Kommisjonsvedtak 2009/607/EF av 9. juli 2009 om fastsettelse av kriteriene for tildeling av fellesskapsmiljømerket til harde dekker (vedlegg XX BLD gr3)	11
-FINANSDEPARTEMENTET.....	12
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	12
Vedlegg IX Finansielle tjenester	12
32009 L 0111 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/111/EF av 16. september 2009 om endring av direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF med hensyn til banker tilknyttet sentralorganer, visse elementer knyttet til ansvarlig kapital, store eksponeringer, tilsynsordninger og krisehåndtering (vedlegg IX kap I FIN gr1)	12
Vedlegg XXII Selskapsrett	12
32009 R 1136 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1136/2009 av 25. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 1 (vedlegg XX FIN gr2)	12
32009 R 1142 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1142/2009 av 26. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr. 17 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) (vedlegg XX FIN gr2)	13
32009 R 1164 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1164/2009 av 27. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr. 18 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) (vedlegg XX FIN gr2)	14
32009 R 1165 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1165/2009 av 27. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 4 og IFRS 7 (vedlegg XX FIN gr2)	14
32009 R 1171 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1171/2009 av 30. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr. 9 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) samt internasjonal regnskapsstandard (IAS) 39 (vedlegg XX FIN gr2)	15
32009 R 1293 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1293/2009 av 23. desember 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar	

med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) 32 (vedlegg XX FIN gr2)	16
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	17
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	17
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	17
Kapittel II Fôrvarer.....	17
32009 R 0885 Kommisjonsforordning (EF) nr. 885/2009 av 25. september 2009 om endring av forordning (EF) nr. 378/2005 hva gjelder referanseprøver, gebyr og oversikt over laboratorier i vedlegg II (vedlegg I kap II FKD/HOD/LMD).....	17
-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/LANDBRUKS-OG MATDEPARTEMENTET.....	19
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	19
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	19
Kapittel II Fôrvarer.....	19
32010 L 0006 Kommisjonsdirektiv 2010/6/EU av 9. februar 2010 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF hva gjelder kvikksølv, fri gossypol, nitritt og Mowrah, Bassia, Madhuca (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2).....	19
-FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET	21
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	21
Vedlegg XIV Konkurranseregler.....	21
32010 R 0461 Kommisjonsforordning (EU) nr. 461/2010 av 27. mai 2010 om anvendelse av artikkel 101 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på grupper av vertikale avtaler og samordnet opptreden i motorvognsektoren (vedlegg XIV FAD gr2)	21
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	23
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	23
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder prøving og sertifisering	23
Kapittel XII Næringsmidler	23

32010 R 0105 Kommisjonsforordning (EU) nr. 105/2010 av 5. februar 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse kontaminanter i næringsmidler med hensyn til okratoksin A (vedlegg II kap XII HOD gr2)	23
32010 R 0165 Kommisjonsforordning (EU) nr. 165/2010 26. februar 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse kontaminanter i næringsmidler med hensyn til aflatoksiner (vedlegg II kap XII HOD gr2)	23
Kapittel XVI Kosmetikk	24
32009 L 0164 Kommisjonsdirektiv 2009/164/EF av 22. desember 2009 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedleggene II og III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr2)	24
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	26
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	26
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	26
Kapittel II Fôrvarer	26
32010 R 0008 Kommisjonsforordning (EU) nr. 8/2010 av 23. desember 2009 om godkjenning av serinprotease produsert av Bacillus licheniformis (DSM 19670) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling (innehaver av godkjenningen er DSM Nutritional Products Ltd, representert ved DSM Nutritional Products Sp.Z.o.o) (vedlegg I kap II LMD gr2)	26
32010 R 0009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 9/2010 av 23. desember 2009 om godkjenning av endo-1,4-beta-xylanase produsert av Trichoderma reesei (ATCC PTA 5588) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling, verpehøner, ender og slaktekalkun (innehaver av godkjenningen Danisco Animal Nutrition, Finnfeeds International Limited) (vedlegg I kap II LMD gr2)	26
32009 R 1269 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1269/2009 av 21. desember 2009 om endring av forordning (EF) nr. 243/2007 hva gjelder minsteinnhold av et tilsetningsstoff i fôr til slaktegris (vedlegg I kap II LMD gr2)	27
32009 R 1270 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1270/2009 av 21. desember 2009 om permanent godkjenning av visse tilsetningsstoffer til fôrvarer (vedlegg I kap II LMD gr2)	28
-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET	29
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	29
Vedlegg X Generelle tjenester	29
32009 D 0739 Kommisjonsbeslutning 2009/739/EF av 2. oktober 2009 om praktiske tiltak for elektronisk utveksling av informasjon mellom EØS-statene i henhold til kapittel 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF om tjenester i det indre marked (vedlegg X NHD gr2)	29

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING.....	30
Vedlegg X Generelle tjenester.....	30
32009 D 0767 Kommisjonsbeslutning 2009/767/EF av 16. oktober 2009 om fastsettelse av tiltak for å gjøre elektroniske prosedyrer enklere gjennom kontaktpunkter under europeparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF om tjenester i det indre marked (vedlegg X NHD gr3).....	30
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	31
EØS-komitebeslutning om deltakelse for budsjettåret 2010 i samarbeid om gjennomføring og utvikling av det indre marked (budsjettpostene 12.01.04.01, 12.02.01, 02.03.01 og 02.01.04.01) (prot 31 NHD gr3)	31
-SAMFERDELSDEPARTEMENTET	32
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEMDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	32
Vedlegg XIII Transport	32
Kapittel XIII Transport med jernbane	32
32007 R 1371 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1371/2007 av 23. oktober 2007 om jernbanepassasjerers rettigheter og forpliktelser (vedlegg XIII kap III SD gr1).....	32
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEMDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	37
Vedlegg XIII Transport	37
Kapittel III Transport med jernbane	37
32009 L 0149 Kommisjonsdirektiv 2009/149/EF av 27. november 2009 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/49/EF vedrørende felles sikkerhetsindikatorer og felles metoder for beregning av ulykkeskostnader (vedlegg XIII kap III SD gr2)	37
32009 D 0965 Kommisjonsvedtak 2009/965/EF av 30. november 2009 om referansedokumentet nevnt i artikkel 27 nr. 4 i direktiv 2008/57/EF om samtrafikkveien i Fellesskapets jernbanesystem (vedlegg XIII kap III SD gr2)	39

-ARBEIDSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn

32009 D 0017 Kommisjonsbeslutning 2009/17/EF av 19. desember 2008 om nedsettelse av en ekspertkomité for utsending av arbeidstakere (vedlegg XVII AD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen har opprettet en ekspertgruppe som skal behandle spørsmål knyttet til implementeringen av direktiv 96/71/EF om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting. Arbeidsdepartementet har deltatt i en uformell ekspertgruppe siden 2006, men gruppen har nå blitt formalisert gjennom kommisjonsbeslutning av 19. desember 2009.

Ekspertgruppen ledes av Kommisjonen og består av representanter fra alle EU-landene, og arbeidslivets parter på europeisk nivå deltar også på møtene. Norge v/ Arbeidsdepartementet deltar som EØS/EFTA-land med to observatører i gruppens møter. Arbeidstilsynet er representert i en undergruppe som arbeider med metoder for å utveksle informasjon om de krav som stilles til lønns- og arbeidsvilkår i de enkelte land i medhold av utsendingsdirektivet.

Gruppen skal blant annet hjelpe statene til å identifisere og fremme utveksling av erfaringer og god praksis knyttet til direktivet, fremme utveksling av relevant informasjon, undersøke spørsmål og utfordringer knyttet til implementering og iverksettelse av direktivet, undersøke hvordan informasjonsutveksling best kan skje teknisk sett, undersøke hvordan man kan få bedre håndheving av arbeidstakernes rettigheter etter direktivet mv.

Departementet holder partene i arbeidslivet oppdatert om arbeidet i gruppen ved jevnlige møter i tilknytning til møtene i ekspertgruppen.

Merknader

Arbeidsgruppen vurderes som nyttig, både for å få oppdatert informasjon knyttet til fortolkning av utsendingsdirektivet og utviklingen på området, og for å bedre samarbeidet om utveksling av informasjon om lønns- og arbeidsvilkår og reglene som gjelder for utsending i EU-landene.

Sakkyndige instansers merknader

Arbeidsdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XI Tekstiler

32009 L 0121 Kommisjonsdirektiv 2009/121/EF av 14. september 2009 om endring av vedlegg I og V til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/121/EF om tekstilnavn for å tilpasse det til den tekniske utvikling (vedlegg II kap XI BLD gr2)

Sammendrag av innhold

Det er foretatt endringer i direktiv 2008/121/EF ved å tilføye fiberen "melamin" til listen over fibre i vedlegg I og V til direktivet. Endringene gjøres ved direktiv 2009/121/EF i vedlegg I med tilføyelse i rekke 48 "melamin" samt en definisjon av denne fibertypen. I vedlegg V er "48 Melamin 7,00" føyd til. "Melamine" er den engelske betegnelsen på fiberen.

Merknader

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/121/EF (omarbeiding av tidligere direktiver) er implementert i norsk rett gjennom forskrift 3. desember 1998 om fibermerking av tekstilprodukter fastsatt med hjemmel i lov 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. § 3 og § 3a. Jf. kgl.res. 22. desember 1995. Jf. EØS-avtalen vedlegg II ka. A XI. Forskriften er fastsatt av Barne- og likestillingsdepartementet. Vedleggene til forskriften må oppdateres tilsvarende endringene som er vedtatt i direktiv 2009/121/EF. Vedlegg A som omfatter klassifisering av fibre og vedlegg D "Fuktighetsfaktorer til bruk ved beregning av fibervekten i et tekstilprodukt" i forskriften må oppdateres.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

32009 D 0543 Kommisjonsvedtak 2009/543/EF av 13. august 2008 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til utendørs maling og lakk (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet omfatter maling, beis og lakk til bruk på bygninger og utendørs møbler. Et viktig parameter er innhold av flyktige organiske forbindelser hvor kravene til miljømerking er strengere enn lovgivningen i direktiv 1999/13/EF. I tillegg settes krav til en rekke miljøfarlige kjemikalier som ikke dekkes av dette direktivet.

Merknader

Det nordiske miljømerket startet utvikling av kriterier for samme produktgruppe samtidig som EU. Kravene til flyktige organiske forbindelser er her noe strengere fordi vi i Norden har en kultur for

oppvarming av produsentenes lagerbygninger. I sydligere deler av Europa må man ta hensyn til at malingen må tåle korte frostperioder.

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking i Norge vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet slutter seg til denne vurderingen.

32009 D 0544 Kommisjonsvedtak 2009/544/EF av 13. august 2008 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til innendørs maling og lakk (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Vedtaket innebærer en revisjon av kriteriene i kommisjonsvedtak 1999/10/EF.

Kriteriedokumentet omfatter maling, beis og lakk til innendørs bruk. Et viktig parameter er innhold av flyktige organiske forbindelser hvor kravene til miljømerking er strengere enn lovgivningen i direktiv 1999/13/EF. I tillegg settes krav til en rekke miljøfarlige kjemikalier som ikke dekkes av dette direktivet.

Merknader

Det nordiske miljømerke har vedtatt EUs krav til innendørs maling, slik at produsentene kan søke lisens på både svanemerket og EUs miljømerke i samme søknadsprosess.

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking i Norge vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet slutter seg til denne vurderingen.

32009 D 0563 Kommisjonsvedtak 2009/563/EF av 9. juli 2009 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til skotøy (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Vedtaket er en revisjon av tidligere miljøkrav i kommisjonsvedtak 2002/231/EF.

Kriteriedokumentet omfatter alle typer skotøy, med unntak av sko med elektriske eller elektroniske komponenter. Det stiller strenge krav til garving av skinn og lær samt til bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier i produksjon og i det ferdige produkt. Det stilles dessuten krav til vann- og energiforbruk.

Merknader

Det nordiske miljømerket har ikke utviklet kriterier for miljømerking av fottøy. EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking i Norge vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet slutter seg til denne vurderingen.

32009 D 0564 Kommisjonsvedtak 2009/564/EF av 9. juli 2009 om fastsetjing av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til campingplasstenester (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriene er en revisjon av miljøkravene i kommisjonsvedtak 2005/338/EF

Kriteriene omfatter kriterier for miljømerking av campingplasser. Kriteriene setter strenge krav til miljø og helse. Dette omfatter blant annet krav til fornybar energi, redusert energi- og vannforbruk, avfallsbehandling og omfattende miljøinformasjon til gjestene.

Merknader

Det finnes ikke kriterier i den nordiske miljømerkeordningen, svanemerket, for campingplasser. EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking i Norge vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet slutter seg til denne vurderingen.

32009 D 0567 Kommisjonsvedtak 2009/567/EF av 9. juli 2009 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket for tekstilprodukter (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Vedtaket er en revisjon av de tidligere miljøkravene til tekstiler, kommisjonsvedtak 1999/178/EF.

Kriteriedokumentet omfatter klær og interiørartikler, inkludert tilbehør, som vesker, ryggsekker, skjerf, belter samt gulvmatter og tepper som ligger løse. Alle produktene må inneholde minst 90% tekstilfiber.

Det stilles strenge miljøkrav til alle deler av produksjonsprosessen, fra produksjon av tekstilfiber og frem til ferdig produkt. Det stilles også kvalitetskrav i bruksfasen.

Merknader

Det nordiske miljømerke har frem til nå bygget på EUs krav til miljømerking av tekstiler. Revisjon av kriteriene er satt i gang her, og man vil vurdere om man fremdeles skal følge EUs kriterier. EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking i Norge vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet slutter seg til denne vurderingen.

32009 D 0568 Kommisjonsvedtak 2009/568/EF av 9. juli 2008 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til mykpapir (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet er en revisjon av et tidligere kriteriedokument i kommisjonsvedtak 2001/405/EF

Produktgruppen omfatter toalettpapir, kjøkkenpapir og andre mykpapir-produkter. Nøkkeltakeriene omhandler reduserte utslipp til luft og vann, energiforbruk, reduksjon i avfallsmengder og miljøstyring, og det er innført nye krav til bruk av miljøskadelige kjemikalier.

Merknader

Det er utarbeidet kriterier for mykpapir også under den nordiske miljømerkeordningen. Valg av miljøindikatorer er i hovedsak sammenfallende, og kriteriene i de to ordningene avviker relativt lite fra hverandre. EUs kriterier favoriserer i noen grad mykpapir fremstilt fra resirkulerte fibermasser, fremfor kriteriene i den nordiske ordningen.

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking i Norge vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet slutter seg til denne vurderingen.

32009 D 0578 Kommisjonsvedtak 2009/578/EF av 9. juli 2009 om fastsetjing av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til overnattingstenester (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriene er en revisjon av miljøkravene i kommisjonsvedtak 2003/287/EF

Kriteriene omfatter kriterier for miljømerking av hotell, pensjonater, turisthytter og lignende overnattingssteder og tar sikte på at det gjennomføres en generell miljøforbedring hos søker. Energi- og vannforbruk skal registreres og reduseres, og avfallsmengden skal reduseres. Videre premieres bruk av produkter som er merket med Blomsten, Svanen eller andre tilsvarende miljømerker.

Merknader

Det finnes også kriterier i den nordiske miljømerkeordningen, svanemerket, for hoteller og overnattingssteder. "Blomstens" kriterier er bygget på de samme prinsippene som de nordiske kriteriene og anses for like strenge. EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking i Norge vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet slutter seg til denne vurderingen.

32009 D 0598 Kommisjonsvedtak 2009/598/EF av 13. august 2008 om fastsettelse av kriterier for tildeling av fellesskapsmiljømerket til madrasser (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriene er en revisjon av miljøkravene i kommisjonsvedtak 2002/740/EF.

Kriteriedokumentet omfatter madrasser og eventuelle trerammer som støtter madrassene. Luft- og vannmadrasser er ikke omfattet av kriteriene. Det stilles strenge miljøkrav til alle bestanddelene i madrassen samt kvalitetskrav i bruksfasen.

Merknader

Det nordiske miljømerke har krav til madrasser som en del av møbelkriteriene. Kravene i de to ordningene er sammenlignbare og likeverdige.

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking i Norge vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet slutter seg til denne vurderingen.

32009 D 0607 Kommisjonsvedtak 2009/607/EF av 9. juli 2009 om fastsettelse av kriteriene for tildeling av fellesskapsmiljømerket til harde dekker (vedlegg XX BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kriteriene er en revisjon av kommisjonsvedtak 2002/272/EF.

Kriteriedokumentet omfatter gulvbelegg laget av diverse steinmaterialer som keramiske fliser, teglstein sementstein og lignende. Dokumentet setter kriterier for utvinning av råmaterialer, herunder inngrep i landskapet, til produksjonsprosessen og til det ferdige produktet.

Merknader

Det er ikke utarbeidet kriterier for denne typen gulvbelegg under den nordiske miljømerkeordningen.

Kravene i den gamle versjonen av kriteriedokumentet var tilpasset produksjonen av gulvmaterialene i Syd-Europa, og tok ikke hensyn til produksjonsforholdene i nord. Som en følge av kommentarer fra Norge, Sverige og Finland er dette betraktelig forbedret i de nye kravene.

EUs miljømerkeordning "Blomsten" er frivillig, i likhet med den nordiske miljømerkeordningen "Svanen".

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking i Norge vurderer rettsakten som EØS-relevant og akseptabel. Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet slutter seg til denne vurderingen.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IX Finansielle tjenester

32009 L 0111 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/111/EF av 16. september 2009 om endring av direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF med hensyn til banker tilknyttet sentralorganer, visse elementer knyttet til ansvarlig kapital, store eksponeringer, tilsynsordninger og krisehåndtering (vedlegg IX kap I FIN gr1)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen la 1. oktober 2008 frem forslag til endringer i direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF. Direktivets formål er å forbedre regulering av bankers kapitaldekning bl.a. gjennom å stille strengere krav til kvalitet på den ansvarlige kapital og å stramme inn kravene ved verdipapirisering. Videre oppstilles det regler for store engasjementer med bl.a. færre valgmuligheter, krav om ensartet rapportering og regler for etablering av "supervisory colleges", som skal sikre tilsynssamarbeid og styrke utviklingen av ensartet tilsynspraksis. Videre utvides bestemmelsene som skal sikre tilsyn med institusjoners likviditet.

Vedtaket er en videreutvikling av kapitalkravsdirektivene (Basel II-reglene) blant annet som følge av erfaringer fra den internasjonale finanskrisen.

Merknader

Direktivet vil medføre behov for endring i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) kapittel 2 om finansinstitusjonene, kapittel 2a om finanskonsern og kapittel 2b om kapitalforhold og egenkapitalbevis.

Direktivet vil videre medføre behov for endringer i

- forskrift 14. desember 2006 nr. 1506 om kapitalkrav for forretningsbanker, sparebanker, finansieringsforetak, holdingselskaper i finanskonsern, verdipapirforetak og forvaltningsselskaper for verdipapirfond mv. (kapitalkravsforskriften),
- forskrift 1. juni 1990 nr. 435 om beregning av ansvarlig kapital for finansinstitusjoner, oppgjørssentraler og verdipapirforetak,
- forskrift 29. juni 2007 nr. 747 om forsvarlig likviditetsstyring, og
- forskrift 22. desember 2006 nr. 1615 om kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks store engasjementer.

Fordi direktivet krever lovendring, vil beslutningen i EØS-komiteen bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke etter EØS-avtalens artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32009 R 1136 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1136/2009 av 25. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) nr. 1 (vedlegg XX FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarter.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 1136/2009 vedtar omarbeidet IFRS 1 "Førstegangsanvendelse av internasjonale standarder for finansiell rapportering".

Endringene i IFRS 1 skal gjøre standarden enklere å bruke og endre i fremtiden. I den omarbeidede IFRS 1 er det også fjernet utdatert veiledning til overgangen til IFRS, og det er gjort enkelte ordlydsendringer.

Foretakene skal anvende endringene i standarden senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. desember 2009.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarter.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1142 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1142/2009 av 26. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr. 17 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) (vedlegg XX FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarter.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 1142/2009 vedtar IFRIC 17 "distribusjon av eiendeler i andre former enn kontanter til eiere".

IFRIC 17 presiserer og gir veiledning om den regnskapsmessige behandlingen av distribusjon av eiendeler i andre former enn kontanter til foretakets eiere.

Vedtaket av IFRIC 17 medfører også konsekvensendringer i regnskapsstandardene IFRS 5 og IAS 10.

Foretakene skal anvende endringene i standarden senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. oktober 2009.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig.

Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1164 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1164/2009 av 27. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr. 18 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) (vedlegg XX FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarder, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 1164/2009 vedtar IFRIC 18 "overføring av eiendeler fra kunder".

IFRIC 18 presiserer og gir veiledning om den regnskapsmessige behandlingen ved overdragelse av eiendom, anlegg og utstyr som den regnskapspliktige har mottatt fra kunder, eller dersom foretaket har mottatt kontanter fra kunder som bare skal benyttes til å anskaffe eller konstruere eiendom, anlegg eller utstyr.

Vedtakelsen av IFRIC 18 medfører også konsekvensendringer i regnskapsstandarden IFRS 1.

Foretakene skal anvende endringene i standarden senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. oktober 2009.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1165 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1165/2009 av 27. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 4 og IFRS 7 (vedlegg XX FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarder.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med

internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 1165/2009 vedtar endringer til IFRS 4 "Forsikringskontrakter" og IFRS 7 "Finansielle instrumenter – opplysninger".

Formålet med endringene i IFRS 4 og IFRS 7 er å forbedre opplysningskravene om hvordan virkelig verdi har blitt målt og bidra til at det gis bedre opplysninger om likvidetsrisikoen knyttet til finansielle instrumenter.

Foretakene skal anvende endringene i standarden senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. desember 2008.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarter.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1171 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1171/2009 av 30. november 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til tolkning nr. 9 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) samt internasjonal regnskapsstandard (IAS) 39 (vedlegg XX FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarter.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandardene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarder og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 1171/2009 vedtar endringer i IFRIC – tolkning 9 "Revurdering av innebygde derivater" og IAS 39 "Finansielle instrumenter – innregning og måling".

Endringene i IFRIC 9 og IAS 39 klargjør hvordan avledede finansielle instrumenter innebygd i andre kontrakter skal behandles regnskapsmessig når en hybrid finansiell eiendel reklassifiseres fra kategorien virkelig verdi over resultatet.

Foretakene skal anvende endringene i standarden senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. desember 2008.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarter.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1293 Kommisjonsforordning (EF) nr. 1293/2009 av 23. desember 2009 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) 32 (vedlegg XX FIN gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarter.

Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere hvis omsettelige verdipapirer er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9.

De enkelte regnskapsstandartene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarter og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 1293/2009 vedtar endringer i IAS 32 "Finansielle instrumenter – presentasjon – klassifisering av tegningsrettsemisjoner"

Endringene i IAS 32 presiserer hvordan visse rettigheter skal behandles regnskapsmessig, når de utstedte instrumentene er denominert i en annen valuta enn utstederens funksjonelle valuta. Hvis slike instrumenter er utstedt pro rata til utstederens eksisterende aksjeeiere mot et bestemt kontantbeløp, skal de klassifiseres som aksjer selv om utøvelsesprisen er denominert i en annen valuta enn utstederens funksjonelle valuta.

Foretakene skal anvende endringene i standarden senest fra den dato som innleder deres første regnskapsår etter 31. januar 2010.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarter, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarter.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

**-FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

**32009 R 0885 Kommisjonsforordning (EF) nr. 885/2009 av 25. september 2009 om
endring av forordning (EF) nr. 378/2005 hva gjelder referanseprøver, gebyr og oversikt
over laboratorier i vedlegg II (vedlegg I kap II FGD/HOD/LMD)**

Sammendrag av innhold

Forordningen som endres, omhandler plikter og oppgaver analyselaboratoriene har fått ved forordning (EF) nr. 1831/2003 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (tilsetningsstoff-forordningen). De viktigste nye bestemmelsene er:

- Formålet med forordning (EF) nr. 885/2009 er presisert og omfatter plikter og oppgaver for EUs referanselaboratorium, CRL, og konsortiet som består av nasjonale referanselaboratorier som bistår CRL,
- To nye begrep er definert: Referansestandard og multianalytt-metode.
- Søknaden om godkjenning av et nytt tilsetningsstoff eller nytt bruksområde for et godkjent stoff skal følges av tre referanseprøver som er representative for stoffets anvendelse.
- Søknaden skal følges av en prøve av den aktive substansen i tilsetningsstoffet, i ren form, for visse tilsetningsstoffer (bl.a. koksidiostatika, stoffer som inneholder eller er produsert av genmodifiserte organismer, stoffer det er fastsatt grenseverdier for). For mikroorganismer skal stammebetegnelsen oppgis, hvis CRL ber om det.
- Den funksjonelle gruppen aromastoffer er en stor gruppe tilsetningsstoffer. Analysemetodene for disse "like" stoffene er ofte multianalytiske metoder. Om det samtidig søkes om godkjenning av flere slike stoffer, kan en referanseprøve være representativ for alle aromastoffene søknaden omfatter.
- Med søknaden skal det følge en bekreftelse fra søkeren på at gebyret knyttet til godkjenning er innbetalt.
- På forespørsel fra CRL skal søkeren supplere med referanseprøver, referansestandarder og testmateriale. Like prøver kan det også være aktuelt å sende til det nasjonale laboratoriet i konsortiet som utfører utprøvingen for CRL.
- Det er ikke nødvendig med referanseprøver vedlagt søknaden dersom det søkes om utvidet bruksområde for et tilsetningsstoff som allerede er godkjent til andre formål i den senere tid, dersom analysemetoden er den samme. Heller ikke dersom det bare er endringer i handelsnavnet på et preparat eller på firmaet som innehar godkjenningen for tilsetningsstoffet.
- CRL skal oversende en evalueringsrapport til EFSA for hvert enkelt tilsetningsstoff eller gruppe stoffer det søkes godkjenning for, innen 3 måneder etter at søknaden og gebyret for den er mottatt. Ved komplekse søknader kan fristen forlenges, og i såfall meddeler CRL dette til Kommisjonen, EFSA og søkeren.
- CRL kan endre evalueringsrapporten på oppfordring fra Kommisjonen eller EFSA dersom EFSA's rapport avviker fra det søkeren opplyser eller dersom søkeren har sendt tilleggsinformasjon om analysemetoder til EFSA.
- Det kreves ikke evalueringsrapport fra CRL dersom det søkes om nytt bruksområde for et godkjent tilsetningsstoff og analysemetoden som er beskrevet i denne søknaden er lik den for det nye området og allerede er vurdert av CRL. Heller ikke dersom det søkes om endringer i godkjenningsbetingelsene for et godkjent tilsetningsstoff og de ikke påvirker de tidligere omsøkte analysemetodene.

Vedlegg II endres ved at listen over de nasjonale referanselaboratoriene som utfører oppgaver for CRL er ajourført. Stort sett er endringene nye navn på laboratoriene, som følge av oppkjøp eller omorganisering.

Vedlegg IV endres ved at gebyrsatsene ved søknad om godkjenning er mer spesifisert og differensiert etter omfang og innhold.

Gebyret består av to komponenter: 1. Denne skal dekke CRLs administrative kostnader ved å behandle referanseprøven for stoffet og er på EUR 2 000 (ca 17 500 kr). 2. Denne skal dekke kostnadene det nasjonale referanselaboratoriet har med vitenskapelig vurdering av tilsetningsstoffet og med å lage evalueringsrapporten og er på EUR 4 000 (ca 35 000 kr).

Avhengig av hva søknaden omfatter, vil de to komponentene enten adderes (1+2) eller benyttes hver for seg.

Bestemmelsene er i samsvar med vedtak i Den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer.

Rettsakten endrer tilsetningsstoff-forordningen, og den tas inn i § 3a i tilsetningsstoff-forskriften som en endring av forordning (EF) nr. 378/2005. Forordningen gjelder de virksomhetene som vil søke om godkjenning av nye tilsetningsstoffer, endre bruksområdet eller gjøre endringer i godkjenningsbetingelsene som handelsnavn på preparat eller navn på firma godkjenningen er knyttet til. Forordningen får derfor ingen konsekvenser for Mattilsynet.

For virksomheter som vil søke tilsetningsstoffer godkjent, gir forordningen sammen med forordningene (EF) nr. 1831/2003, (EF) nr. 378/2005 og (EF) nr. 850/2007 forklaring på hvordan dette skal gjøres.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32010 L 0006 Kommisjonsdirektiv 2010/6/EU av 9. februar 2010 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/32/EF hva gjelder kvikksølv, fri gossypol, nitritt og Mowrah, Bassia, Madhuca (vedlegg I kap II FKD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler endringer i grenseverdiene for største tillatte innhold av uønskede stoffer i fôrvarer. Overstiger innholdet de fastsatte grenseverdiene, er fôrvarene forbudt å benytte.

Kvikksølv (Hg): EFSA ga i februar 2008 en uttalelse om innholdet av Hg i fôrvarer. De konkluderte med at tillatt innhold av Hg i fullfôr til fisk ikke samsvarer med grenseverdien på 0,5 mg Hg/kg i fôrmidler som stammer fra akvatiske dyr. Siden fiskemjøl og -olje inngår i store mengder i fullfôr til fisk, er derfor tillatt innhold av Hg i fullfôr hevet fra 0,1 til 0,2 mg/kg for at nivåene i fôrmidler og fullfôr skal være harmonisert. Endringen medfører ingen fare for dyrehelse eller folkehelse.

EFSA har samtidig vurdert innholdet av Hg i fullfôr til hund og katt. De konkluderer med at dagens nivå ikke gir tilstrekkelig beskyttelse av dyrehelsen, og grenseverdien for tillatt innhold reduseres fra 0,4 til 0,3 mg Hg/kg fôr. Siden pelsdyr er like følsomme overfor Hg som katter, skal grenseverdien på 0,3 mg/kg også gjelde for pelsdyrfôr.

Nitritt: EFSA ga i mars 2009 en uttalelse om nitritt i fôr. Tillatt innhold av nitritt i fôr til gris og storfe, som er de mest følsomme matproduserende dyra, er uproblematisk vurdert ut fra NOAEL (No Observed Adverse Effect Level). Videre konkluderer EFSA med at innholdet av nitritt i husdyrprodukter ikke medfører fare for folkehelsen.

Nitritt (uttrykt som natriumnitritt) er allerede godkjent som konserveringsmiddel for fullfôr til hund og katt, når fôret inneholder over 20% vann. Grenseverdien for tillatt innhold er da på 100 mg/kg fôr. Nitritt er også godkjent som ensileringsmiddel. I disse to tilfellene er ikke nitritt regnet som uønsket stoff, og den tidligere fastsatte grenseverdien for nitrittinhold i det nevnte fullfôret til hund og katt oppheves.

Fri gossypol: Gossypol er et giftstoff som finnes under skallet på bomullsfrø. Det er klassifisert som uønsket stoff (plantegift) i bomullsfrømjøl og avledede produkter. I sin uttalelse fra desember 2008 har EFSA vurdert innholdet av fri gossypol i fôrvarer til sau, lam, geit og kje og funnet at gjeldende grenseverdier for tillatt innhold ikke gir tilstrekkelig beskyttelse av dyrehelsen. Mennesker utsettes imidlertid ikke for skadelig eksponering av fri gossypol ved å spise husdyrprodukter fra dyr som har fått bomullsfrømjøl i fôret. På denne bakgrunn er grensen for tillatt mengde av fri gossypol i fôret til sau, lam, geit og kje redusert til 60 mg/kg fôr.

Saponiner: Disse er giftstoffer som dannes i planter og omtales som uønskede stoffer under botaniske urenheter. De fleste saponiner blir ikke resorbert i mage-tarmkanalen, men enkelte kan virke irriterende på slimhinner og føre til "trommesyke" hos drøvtyggere. Saponiner kan ha en spesielt giftig virkning på akvatiske dyr. EFSA har i januar 2009 gitt en uttalelse om disse stoffene, der de vurderte eventuell skadevirkning på folkehelse og dyrehelse. Deres konklusjon er at husdyr i EU i liten grad eksponeres for *Madhuca longifolia* L. da planten ikke blir brukt som fôrmiddel. Planten medfører også en neglisjerbar fare for folkehelsen, da planten heller ikke brukes som næringsmiddel. På denne bakgrunn skal ikke lenger Mowrah, Bassia og Madhuca være opført i listen over uønskede stoffer i fôrvarer.

Alle endringene er foretatt i samsvar med vedtak i Den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Medlemsstatene skal senest innen 1. november 2010 ha gjennomført alle nødvendige tiltak for at bestemmelsen skal kunne iverksettes fra denne dato.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer (fôrvareforskriften). Endringen foretas i vedlegg 1 Uønskede stoffer i fôrvarer. Økningen i tillatt innhold av kvikksølv i fullfôrblandinger til akvatiske dyr er positiv, da det ikke har vært samsvar mellom innholdet i anvendte fôrmidler og i fôrblandinger. Reduksjonen i tillatt Hg-innhold i kjæledyr- og pelsdyrfôr vil være uproblematisk, selv om fôrmidler fra akvatiske dyr utgjør en betydelig del av pelsdyrfôret.

Siden bomullsfrømjøl i svært liten grad benyttes i fôr til småfe, vil ikke reduksjonen i tillatt innhold av fri gossypol få konsekvenser for norsk husdyrhold.

Endringen som er foretatt for nitritinnhold i fôr til hund og katt er en opprydding i regelverket, da stoffet er godkjent som tilsetningsstoff (konserveringsmiddel) allerede og har grenseverdier for tillatt innhold der. Det er en betryggelse at EFSA også har vurdert konsekvensene for folkehelsen ved gjeldende regler for nitritt i fôrvarer til matproduserende dyr.

Saponiner har skadelig virkning på dyrehelsen. Fôrmidler som inneholder slike og er nevnt i rettsakten er imidlertid ikke aktuelle til bruk i fôr til landdyr eller i fiskefôr. At produktene fjernes fra listen over uønskede stoffer får derfor ingen konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-FORNYINGS-, ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIV Konkurranseregler

32010 R 0461 Kommisjonsforordning (EU) nr. 461/2010 av 27. mai 2010 om anvendelse av artikkel 101 nr. 3 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på grupper av vertikale avtaler og samordnet opptreden i motorvognsektoren (vedlegg XIV FAD gr2)

Sammendrag av innhold

Traktaten om Den europeiske unions virkemåte, artikkel 101 nr. 1, setter forbud mot avtaler og samarbeid som har som formål eller virkning å vri konkurransen. Artikkel 101 nr. 3 gir unntak fra forbudet dersom de fire angitte vilkårene for unntak er oppfylt. Tidligere forutsatte et unntak etter artikkel 101 nr. 3 et formelt vedtak av Kommisjonen, enten ved enkeltvedtak eller ved unntak for bestemte grupper/typer avtaler, såkalte gruppefritak. Etter ikrafttreddelsen av rådsforordning (EF) nr. 1/2003, gir artikkel 101 nr. 3 et automatisk unntak fra forbudet (legalunntak) dersom vilkårene er oppfylt. Det er foretakenes ansvar å selv vurdere om deres adferd er lovlig i henhold til artikkel 101. Kommisjonen har likevel opprettholdt ordningen med gruppefritak for å lette vurderingen for foretakene og gi de foretak som oppfyller vilkårene i gruppeunntaket en "trygg havn", samt for å gi veiledning til nasjonale konkurransemyndigheter når de håndhever artikkel 101 på slike avtaler.

Kommisjonen supplerer i betydelig grad gruppefritakene med omfattende retningslinjer for håndhevingen av artikkel 101. Retningslinjene binder Kommisjonen i dens håndheving av regelverket. Kommisjonen vurderer imidlertid behovet for hvert enkelt gruppefritak konkret, herunder om det er behov for sektorspesifikke regler eller om problemstillingene ivaretas tilstrekkelig gjennom det generelle regelverket, eventuelt supplert med sektorspesifikke retningslinjer.

Forordning (EF) nr. 1400/2002 fastsetter gruppefritak for grupper av distribusjons- og serviceavtaler om motorvogner. Gruppefritaket utløp 31. mai 2010.

Kommisjonen har gjennomført en omfattende undersøkelse av markedene for omsetning av motorvogner, reparasjon og service samt salg av reservedeler. Kommisjonen har i sine undersøkelser ikke funnet vesentlige indikasjoner på at konkurransen ikke fungerer i markedet for salg av nye biler. Derimot er det mindre konkurranse i markedet for reparasjon, service og salg av reservedeler (ettermarkedet). Dette skyldes særlig strukturelle faktorer som at ettermarkedet er merkespesifikt, og at den store andelen av bilprodusentenes egne reservedeler i seg selv begrenser konkurransen. Kommisjonen har i flere saker måttet gripe inn overfor konkurransebegrensende adferd i dette markedet, og Kommisjonen har også merket seg at bilprodusentene i noen tilfeller nekter å overholde garantiforpliktelser, under henvisning til at motorvognen er blitt reparert av et verksted som ikke er autorisert av produsenten. Kommisjonen vedtok på denne bakgrunn i juli 2009 en meddelelse om hvordan den så for seg det fremtidige konkurranseregimet i motorvognsektoren (http://ec.europa.eu/competition/consultations/2009_motor_vehicles/index.html). Meddelelsen ble lagt ut på offentlig høring.

Kommisjonen publiserte i desember 2009 et først utkast til nytt gruppefritak for motorvognsektoren. Høringsfristen utløp 10. februar 2010. Kommisjonen finner at det ikke er grunnlag for å videreføre et sektorspesifikt gruppefritak for nybilmarkedet. Det generelle vertikale gruppefritaket vil da få anvendelse, supplert med sektorspesifikke retningslinjer. De sektorspesifikke retningslinjene vil bl.a. omtale flermerkesalg ("multibranding"), bindende videresalgsspriser, tilgang til teknisk informasjon og parallellimport. For å gi markedsaktørene tid til å tilpasse seg de nye reglene, foreslo Kommisjonen å videreføre de bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1400/2002 som gjelder nybilmarkedet frem til 31. mai 2013.

Når det gjelder ettermarkedet, mener Kommisjonen at det er grunnlag for å videreføre det sektorspesifikke gruppefritaket for så vidt gjelder kjøp, salg og videresalg av reservedeler. Øvrige forhold i ettermarkedet, herunder ikke-autoriserte verksteders tilgang til teknisk informasjon, vil være omfattet av det generelle vertikale gruppefritaket, supplert med de sektorspesifikke retningslinjene.

Det sektorspesifikke gruppefritaket kommer til anvendelse såfremt avtalen om omsetning av reservedeler oppfyller vilkårene for unntak i gruppefritaket for vertikale avtaler generelt (forordning (EU) nr. 330/2010) og ikke inneholder en av følgende særlig alvorlige konkurransebegrensninger ("hardcore" konkurransebegrensninger):

- begrensninger på medlemmene av et selektiv distribusjonsnetts adgang til å selge reservedeler til uavhengige verksteder som bruker reservedelene til reparasjon eller vedlikehold av motorvogner,
- avtaler mellom en produsent av motorvogner og en leverandør av reservedeler, verktøy eller feilsøkingsutstyr, som begrenser leverandørens adgang til å selge disse produktene til autoriserte eller uavhengige distributører eller verksteder, eller til sluttbrukere, og
- avtaler mellom en produsent av motorvogner som anvender komponenter for første gangs montering og en leverandør av slike komponenter, som begrenser leverandørens adgang til å sette sitt varemerke eller logo på en effektiv og lett synlig måte på de leverte komponentene eller på reservedeler.

De nye reglene på ettermarkedet (generelle og sektorspesifikke) fikk anvendelse allerede fra 1. juni 2010. Det sektorspesifikke gruppefritaket får anvendelse til 31. mai 2023.

Kommisjonens forslag innebærer således at vertikale avtaler på motorvognsektoren vil være omfattet dels av det generelle vertikale gruppefritaket og de generelle retningslinjene for vertikale avtaler, og dels av det sektorspesifikke gruppeunntaket og de sektorspesifikke retningslinjene.

Merknader

Det nye regelverket innebærer at bestemmelsen i det eksisterende motorvogngruppefritaket som innebærer at en begrensning på forhandlernes adgang til å forhandle flere bilmerker fra samme utsalgssted ("multibranding") ikke vil være omfattet av gruppefritaket, ikke videreføres i det sektorspesifikke gruppeunntaket. Restriksjoner på flermerkesalg vil være underlagt de mindre strenge kravene i det generelle vertikale gruppefritaket. Kommisjonen begrunner dette med at et krav om "single branding" vanligvis ikke vil begrense konkurransen, og at Kommisjonen og nasjonale myndigheter har hjemmel til å trekke tilbake fordelen gitt ved gruppefritaket dersom det i den enkelte sak skulle virke konkurransebegrensende.

En vurdering av begrensninger på flermerkesalg og forholdet til traktaten artikkel 101 vil imidlertid bli inntatt i de nye sektorspesifikke retningslinjene. De særskilte bestemmelsene om ikke-autoriserte verksteders tilgang til teknisk informasjon videreføres heller ikke i det sektorspesifikke gruppefritaket. Kommisjonen peker på at tilbakeholdelse av slik informasjon kan begrense konkurransen, men viser til at to nye forordninger om typegodkjenning for hhv. personbiler og lette nyttekjøretøyer og for tunge nyttekjøretøyer (forordning (EF) nr. 715/2007 og forordning (EF) nr. 595/2009), fastsetter et system for spredning av teknisk informasjon for nye biler som selges fra hhv. 1. september 2009 og 31. desember 2012. Fra disse tidspunktene vil derfor uavhengige reparatørens behov for teknisk informasjon være ivaretatt av annet regelverk enn konkurransereglene. For biler solgt før disse tidspunktene, vil Kommisjonen ta kravene i disse forordningene i betraktning ved vurdering av om tilbakeholdelse av informasjon kan være i strid med traktaten artikkel 101 i den enkelte sak.

Konkurransetilsynet har gjennomført en høring av Kommisjonens meddelelse av juli 2009 og Kommisjonens første forslag til nytt gruppefritak for ettermarkedet av desember 2009. Høringsuttalelsene understreker at det for norske forhandlere vil være særlig viktig å kunne forhandle flere merker ("multi-branding"), samt betydningen av å sikre uavhengige verksteder tilgang til nødvendig teknisk informasjon. Alderen på den norske bilparken tilsier at en stor andel av dagens bilpark ikke vil være omfattet av de ovennevnte forordningene om typegodkjenning og tilgang til teknisk informasjon.

Sakkyndige instansers merknader

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32010 R 0105 Kommisjonsforordning (EU) nr. 105/2010 av 5. februar 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse kontaminanter i næringsmidler med hensyn til okratoksin A (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten setter grenseverdier for okratoksin A i følgende krydder: Chilipepper, chilipulver, cayennepulver, paprikapulver, pepper, muskat, ingefær, gurkemeie og lakris. Soppgiften Okratoksin A (OTA) er regulert i mange matvarer, men krydder har tidligere ikke vært omfattet. En EFSA-vurdering har påpekt viktigheten av å ha grenseverdier for å sile ut høyt kontaminerte varer. Man har også funnet høye verdier av OTA i krydder og lakris. Besøk hos land som eksporterer krydder til EU, har også vist at det er lite/manglende kontroll med de varer som eksporteres.

Merknader

Regelverket på fremmedstoffer skal være "strengt, men oppnåelig". For å gi aktørene mulighet til å tilpasse seg det nye regelverket, men samtidig stimulere til god landbrukspraksis, har man satt en to-trinns grenseverdi for krydder. Det er satt en grenseverdi 30 µg/kg, som blir endret til 15 µg/kg 1. juli 2012. For lakris er det satt grenseverdier for lakrisrot og lakrisekstrakt, disse har kun fått en grenseverdi.

Mattilsynet ønsker å stimulere til god landbrukspraksis, og har støttet halvingen av grenseverdien fra juli 2012.

I motsetning til f.eks. beskyttelsesvedtaket på aflatoksin (forordning (EF) nr. 1152/2009), hvor importør må dokumentere analyser av partiet, er det ikke noe slikt krav her. Man må likevel anta noe økt etterspørsel etter dokumentasjon og dermed økte analyseutgifter for importører, tilsvarende også for tilsynsmyndigheten om stikkprøver skal tas ved tilsyn. En analyse av OTA koster ca kr. 1700,-.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0165 Kommisjonsforordning (EU) nr. 165/2010 26. februar 2010 om endring av forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsettelse av grenseverdier for visse kontaminanter i næringsmidler med hensyn til aflatoksiner (vedlegg II kap XII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten setter endrede grenseverdier for aflatoksiner i trenøtter (mandler, pistasj-, hassel- og paranøtter), nye grenseverdier for aflatoksiner i oljefrø og for ris som skal bearbeides videre før konsum. Etter flere års diskusjoner, har man i Codex-komiteen for kontaminanter i næringsmidler (CCCF) fastsatt grenseverdier for mandler, hasselnøtter og pistasjnøtter. Grenseverdiene er todelt, med en grenseverdi for avskallede nøtter til videre prosessering (15 µg/kg) og en grenseverdi for avskallede nøtter til direkte konsum (10 µg/kg). Det har i EØS-landene vært lavere grenseverdier og som en følge av Codexvedtaket økes grenseverdiene som en tilpasning til Codex-standardene. De nye grenseverdiene er et kompromiss, etter flere års diskusjoner i Codex. Det er også blitt gjort en

EFSA-vurdering som sier at å øke grenseverdien slik man nå gjør, kun vil ha mindre effekter på eksponering og dermed kreftrisiko i EU. Det foreligger også et forslag i Codex om tilsvarende grenseverdier for avskallede paranøtter. For å forenkle regelverksimplementeringen, tar man også inn disse to grenseverdiene nå.

I EFSA-vurderingen nevnt over, ble det avdekket at oljefrø og oljefrøprodukter er en viktig eksponeringskilde for aflatoksiner. Man har via EUs meldesystem for mat og fôr (RASFF) også sett høye verdier av aflatoksiner i blant annet melonfrø og solsikkefrø. Forordningen setter derfor også grenseverdier for oljefrø og oljefrøprodukter til humant konsum. Grenseverdiene settes lik en eksisterende grenseverdi for peanøtter (som også er en type oljefrø). Da man har sett at raffinering av vegetabiliske oljer fra slike oljefrø fjerner aflatoksiner, er råolje som skal raffineres og raffinerte oljer unntatt fra grenseverdien. For ris har man sett at ris med skall har nivåer av aflatoksiner over grenseverdien, men at varene overholder regelverket når man sorterer/avskaller eller har annen fysisk behandling. For mais har man allerede noen egne, høyere grenseverdier når varene skal prosesseres videre før konsum. Tilsvarende system og grenseverdier blir nå også gjeldende for ris (5 µg/kg Aflatoksin B1, 10 µg/kg sum total aflatoksiner for varer som skal prosesseres videre, mens varer som skal konsumeres direkte har grenseverdier på henholdsvis 2 og 4 µg/kg).

Merknader

Innlemmelse av forordningen i norsk rett vil føre til at man må endre forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler.

For næringsaktører vil de fleste av endringene medføre et mer lempelig regelverk, i og med at man innfører høyere grenseverdier. Innføring av egne, høyere grenseverdier for de varer som skal videreføres før konsum, gjør også regelverket mer fleksibelt for næringsaktørene. Noe økte analyseutgifter må påregnes ved innføring av grenseverdier for oljefrø, siden disse er nye. En analyse for aflatoksiner koster ca kr. 2000,-.

Grenseverdiene for "Codex-nøttene" (mandler, pistasjnøtter, hasselnøtter og paranøtter) må sies å være et kompromiss, Norge har lenge hevdet at disse burde være så lave som mulig. Vi ønsket å beholde de lavere EØS-grenseverdiene. Basert på EFSA-vurderingen om at de bidrar lite til eksponering og ønsket om å få til grenseverdier i CODEX, gjorde at man landet på disse verdiene som her er foreslått.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel XVI Kosmetikk

32009 L 0164 Kommisjonsdirektiv 2009/164/EF av 22. desember 2009 om tilpasning til den tekniske utvikling av vedleggene II og III til rådsdirektiv 76/768/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter (vedlegg II kap XVI HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktivet gir en mindre justering i vedleggene II og III i EUs grunndirektiv på kosmetikkområdet, rådsdirektiv 76/768/EØF. Vedlegg II lister stoffer det ikke er lov å anvende i kosmetiske produkter med noen funksjon. Vedlegg III lister stoffer det er tillatt å anvende på visse vilkår. Direktivet medfører en mindre endring av reguleringen av parfymeingredienser. En av ingrediensene som nå er nevnt i vedlegg II, er en planteolje. Denne byttes ut i listen med andre uttrekk fra samme plante bortsett fra et alkoholisk uttrekk (et såkalt absolutt). Aboluttet føres inn i vedlegg III og tillates på visse vilkår. I vedlegg III føres inn plantestoffet allyl fenetyleter og tillates opp til 0,1%. En tredje planteingrediens som allerede står i vedlegget endrer navn.

Merknader

Direktivet medfører tilsvarende endring av forskrift 1995 nr 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspeleprodukter.

Direktivet gir kun en beskjeden utvidelse av kosmetikkforskriftens allerede meget omfattende spesifikke stoffregulering. Implementeringen medfører derfor ingen nevneverdige administrative konsekvenser verken for norsk næringsliv eller forvaltning.

Medlemmene av Kosmetikkleverandørenes forening (KLF) står for ca 70 % av utbudet av kosmetikk i Norge. KLF er medlem av den europeiske bransjeorganisasjonen COLIPA som samarbeider nært med Europakommisjonen ved utarbeidelse av direktiver innen kosmetikkområdet. Bransjen har stor innflytelse på dette arbeidet. COLIPA har ikke hatt innvendinger til reguleringstiltaket i direktiv 2009/164/EF slik det nå er vedtatt i EU. Det er lagt inn romslige overgangstider etter COLIPAs ønske. Etter det Mattilsynet kjenner til, kom det ikke inn innvendinger fra annen industri da Europakommisjonen hørte direktivutkastet. Dette indikerer at tiltaket ikke innebærer noen nevneverdig økonomisk belastning for næringslivet innen EU. Det kan tvert imot være økonomisk fordelaktig for kosmetikkindustrien ved at tilliten til at parfymeingredienser er trygge i bruk øker. Ingen av produktene som berøres av tiltaket, produseres i Norge. Gjennom KLFs medlemskap i COLIPA er også norske næringslivsinteresser ivaretatt. Norsk næringsliv blir dermed ikke nevneverdig berørt økonomisk.

Det er ingen økonomiske konsekvenser for forvaltningen/tilsynet. Nye bestemmelser som innføres bør prinsipielt følges opp med kontrolltiltak. Mattilsynet anser det allikevel ikke nødvendig å øke tilsynsavgiften som følge av disse nye kravene i regelverket.

EU har gjennomført tiltaket på grunnlag av risikovurderinger ved sin vitenskapskomité SCCP. Tillatelse til å anvende nevnte absolutt på visse vilkår er vurdert av SCCP ikke å utgjøre noe problem i allergisammenheng. Produkter direktivet gjør uselgelig i EU kan bli markedsført i Norge (Norge kan bli "dumpingland") dersom direktivet ikke gjennomføres i norsk rett. Gjennomføring hindrer dette og gir totalt sett en helsegevinst samtidig som kostnadene vil være neglisjerbare. Gjennomføring vil dermed være samfunnsøkonomisk lønnsomt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32010 R 0008 Kommisjonsforordning (EU) nr. 8/2010 av 23. desember 2009 om godkjenning av serinprotease produsert av *Bacillus licheniformis* (DSM 19670) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling (innehaver av godkjenningen er DSM Nutritional Products Ltd, representert ved DSM Nutritional Products Sp.Z.o.o) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av en protease (enzym) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen fordøyelsefremmende stoffer og har identifikasjonsnr. 4a13. Godkjenningen er gitt til firmaet DSM Nutritional Products Ltd, representert ved Nutritional Products Sp.Z.o.o, og den har varighet til 13.01.2020

EFSA har vurdert preparatet og finner det trygt både for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De bekrefter også at det har ønsket virkning ved å forbedre slaktekyllingenes tilvekst. Det er angitt analysemetode for preparatet. Ved håndtering anbefales det å bruke verneutstyr som maske, briller og hansker. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i Den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II.

Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet. Fôrindustrien får enda et tilsetningsstoff tilgjengelig for bruk i slaktekyllingfôr, og de vil ut fra praktiske og økonomiske forhold hos den enkelte aktør vurdere å ta preparatet i bruk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010 R 0009 Kommisjonsforordning (EU) nr. 9/2010 av 23. desember 2009 om godkjenning av endo-1,4-beta-xylanase produsert av *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling, verpehøner, ender og slaktekalkun (innehaver av godkjenningen Danisco Animal Nutrition, Finnfeeds International Limited) (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler godkjenning av et enzympreparat som tilsetningsstoff til bruk i fôr til slaktekylling, verpehøner, ender og slaktekalkun. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen fordøyelsesfremmende stoffer og har identifikasjonsnr.

4a11. Godkjenningen er gitt til firmaet Danisco Animal Nutrition, Finnfeeds International Limited, og den har varighet til 13.01.2020.

EFSA har vurdert preparatet og finner det trygt både for folkehelse, dyrehelse og for miljøet. De bekrefter at enzympreparatet påvirker dyras produksjon positivt, ved at fôrutnyttelsen forbedres. Preparatet anbefales brukt i fôr med høyt innhold av stivelse, f.eks. fôrblandinger som inneholder over 40% hvete eller 60% mais. Det er angitt analysemetode for preparatet.

Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i Den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II.

Rettsakten får ingen administrative eller økonomiske konsekvenser for Mattilsynet. Fôrindustrien får enda et enzympreparat tilgjengelig til bruk i fjørfôr. Siden dette preparatet er godkjent til flere fjørfearter, kan det vurderes tatt i bruk, fordi det eventuelt kan erstatte flere andre preparater til samme formål, men som er godkjent bare for enkelte fjørfearter. Bruken vil vurderes av den enkelte aktør i fôrindustrien avhengig av forholdene hos dem.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1269 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1269/2009 av 21. desember 2009 om endring av forordning (EF) nr. 243/2007 hva gjelder minsteinnhold av et tilsetningsstoff i fôr til slaktegris (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler innholdet av enzympreparatet 3-fytase produsert av *Aspergillus niger* (CBS 101,672) i fôr til slaktegris. Preparatet er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer, den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer og er godkjent som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris, slaktegris og slaktekylling. Firmaet BASF SE har fått godkjenningen. De har søkt om å få andre godkjenningsbetingelsene for stoffet til bruk i slaktegrislefôr. Det er dokumentert at preparatet har ønsket effekt på fordøyelsen av fytinbundet fosfor i fôret, også om innholdet av aktivt stoff reduseres fra 280 FTU til 100 FTU/kg fullfôr til slaktegris. FTU er en måleenhet for enzymaktivitet, som i dette tilfelle angir påvirkningen enzymet har på uorganisk fosfor ved en gitt pH og temperatur. Minsteinnhold for aktivt stoff av enzympreparatet vil være 100 FTU/kg fullfôr til slaktegris. Det er ingen endringer i minstemengde for innhold av enzympreparatet i fôrblandinger til andre husdyr. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i Den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse. Det er ikke foretatt andre endringer i godkjenningen av 3-fytasen.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringen foretas i vedlegg II.

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynet, da preparatet allerede er i bruk i Norge. Fôrindustrien kan redusere tilsetningen av enzympreparatet i fôrblandinger til slaktegris, men dette utgjør en så liten del av innholdet at endringen ikke får økonomiske konsekvenser. Likevel er det ressurs sparende ikke å tilsette mer enzymer i fôret enn nødvendig for å oppnå ønsket effekt på utnyttelsen av fosforet. Dette er også en fordel for grisene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 R 1270 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1270/2009 av 21. desember 2009 om permanent godkjenning av visse tilsetningsstoffer til fôrvarer (vedlegg I kap II LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten omhandler permanent godkjenning av et enzympreparat som tilsetningsstoff i fôr til avvent smågris.

Preparatet inneholder endo-1,3(4)-beta-glukanase produsert av *Trichoderma reesei* (CBS 526,94). Godkjenningen er gitt i samsvar med direktiv 70/524/EØF. Det skyldes at preparatet tidligere er gitt foreløpig godkjenning ved forordning (EF) nr. 2374/1998, som har gyldighet fram til preparatene skal re-godkjennes i samsvar med forordning (EF) nr. 1831/2003 (fôrtilsetningsstoff-forordningen). Enzympreparatet er tidligere gitt permanent godkjenning for bruk i fôr til slaktekylling. Det er klassifisert i gruppen enzymer og har identifikasjonsnr. E 1636.

Hensikten med enzympreparatet er å forbedre fordøyeligheten av fôr med høyt innhold av glukaner, for eksempel fôrblandinger som inneholder over 60% bygg eller hvete. Det anbefales brukt i fôrblandinger til smågris opp til ca 35 kg levendevekt.

Rettsakten omhandler også permanent godkjenning av et enzympreparat som tilsetningsstoff i fôr til slaktekalkun og avvent smågris. Preparatet består av endo-1,3(4)-beta-glukanase produsert av *Aspergillus aculeatus* (CBS 589,94), endo-1,4-beta-glukanase produsert av *Trichoderma longibrachiatum* (CBS 592,94), alfa-amylase produsert av *Bacillus amyloliquefaciens* (DSM 9553), bacillolysin produsert av *Bacillus amyloliquefaciens* (DSM 9554) og endo-1,4-beta-xylanase produsert av *Trichoderma viride* (NIBH FERM BP 4842). Preparatet er tidligere foreløpig godkjent til bruk i fôr både til slaktekalkun, avvent smågris og til verpehøner. Videre har det permanent godkjenning som tilsetningsstoff i fôr til slaktekylling. Preparatet er klassifisert i gruppen enzymer og har identifikasjonsnr. E 1620. Det er godkjent etter samme regelverk og med samme begrunnelse som det ovenforstående E 1636.

Hensikten med enzympreparatet er å bedre fordøyeligheten av fôr med høyt innhold av betaglukaner, spesielt arabinoksyulaner, for eksempel fôrblandinger som inneholder over 30-35% hvete. Det anbefales brukt i fôrblandinger til smågris opp til ca 35 kg levendevekt.

Begge enzympreparatene er godkjent i samsvar med vedtak i Den faste komité for matvarekjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer. Endringene foretas i vedlegg 1.

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynet da preparatene allerede er foreløpig godkjent. Det samme gjelder for fôrindustrien, da den eneste endringen rettsakten medfører er at de to enzympreparatene ikke lenger har tidsavgrenset godkjenningsperiode til bruk i fôr til henholdsvis avvent smågris og til slaktekalkun og avvent smågris.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg X Generelle tjenester

32009 D 0739 Kommisjonsbeslutning 2009/739/EF av 2. oktober 2009 om praktiske tiltak for elektronisk utveksling av informasjon mellom EØS-statene i henhold til kapittel 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF om tjenester i det indre marked (vedlegg X NHD gr2)

Sammendrag av innhold

Beslutningen slår fast at Europakommisjonens databasesystem for elektronisk utveksling av informasjon mellom EØS-statene Internal Market Information System (IMI) skal benyttes til utveksling av informasjon i henhold til kapittel 6 i direktiv 2006/123/EF om tjenester i det indre marked (tjenestedirektivet). Dette omfatter

- (i) anmodninger om informasjon og utføring av inspeksjoner i henhold til tjenestedirektivet kapittel 6,
- (ii) varsler i henhold til tjenestedirektivet artikkel 29 nr. 3 og artikkel 32 nr. 1,
- (iii) unntak i enkeltsaker i henhold til tjenestedirektivet artikkel 35 jf. artikkel 18.

Utteksling og behandling av informasjon skal skje i samsvar med direktivene 95/46/EF og 2002/58/EF, forordning 45/2001 og beslutning 2008/49/EF.

Merknader

Bestemmelsene om administrativt samarbeid i tjenestedirektivet forplikter norske myndigheter til å samarbeide med myndigheter i andre EØS-stater på forespørsel. De innebærer også at norske myndigheter har krav på tilsvarende samarbeid. Bestemmelsene er gjennomført i tjenesteloven kapittel 6 som trådte i kraft 28. desember 2009. Utfyllende bestemmelser til tjenesteloven, blant annet plikt for norske myndigheter til å benytte IMI ved det omtalte administrative samarbeidet, er gjennomført i forskrift til tjenesteloven.

Innlemmelse av beslutningen i EØS-avtalen innebærer at norske myndigheter som regulerer tjenestevirksomhet som omfattes av tjenestedirektivet, må registreres i IMI-databasen som ansvarlig myndighet. Hver myndighet må opprette en IMI-bruker, som kan motta, sende og behandle forespørsler fra ansvarlige myndigheter i andre EØS-stater. Dette vil medføre noe merarbeid, men det antas at den praktiske bruken av IMI vil være av overkommelig karakter innenfor eksisterende budsjett- og personalrammer. For de involverte myndighetene vil bruk av IMI kunne føre til raskere og mer korrekt saksbehandling og bedre tilsynssamarbeid på tjenestedirektivets område. For norsk næringsliv vil ansvarlige myndigheters bruk av IMI kunne føre til raskere og mer korrekt behandling av søknader om tillatelse til å drive tjenestevirksomhet. Dette kan spare næringslivet for kostnader ved etablering eller grensekryssende tjenesteyting i andre EØS-stater. Bedre tilsynssamarbeid vil også være et gode for tjenesteytere som driver innenfor lovens rammer. Myndighetenes bruk av IMI antas derfor å gi positive konsekvenser for norsk næringsliv.

Bruk av IMI til det administrative samarbeidet under tjenestedirektivet er forutsatt i Ot.prp. nr. 70 (2008-2009) avsnitt 9.2 s. 109-110, og i høring om forskrift til tjenesteloven. Instansene som hadde merknader til IMI var positive til systemet. Ut over dette har ingen instanser meldt om at bruk av IMI kan medføre problemer eller behov for økte ressurser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet

og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg X Generelle tjenester

32009 D 0767 Kommisjonsbeslutning 2009/767/EF av 16. oktober 2009 om fastsettelse av tiltak for å gjøre elektroniske prosedyrer enklere gjennom kontaktpunkter under europeiparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF om tjenester i det indre marked (vedlegg X NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsbeslutningen skal bidra til den praktiske gjennomføringen av tjenstedirektivet (direktiv 2006/123/EF). Det skal bli enklere å gjennomføre elektroniske prosedyrer over landegrensene via kontaktpunktene gjennom at EØS-statene gjensidig kan godkjenne hverandres elektroniske fremgangsmåter. I henhold til beslutningen har EØS-statene, på grunnlag av egnede risikovurderinger, anledning til å kreve avanserte elektroniske signaturer basert på kvalifiserte sertifikater, med eller uten et sikkert signaturfremstillingssystem, når visse fremgangsmåter eller formaliteter skal fullføres gjennom kontaktpunktene. EØS-statene skal etablere, vedlikeholde og offentliggjøre en liste over sertifikatutstedere som de har akkreditert eller fører tilsyn med.

Merknader

I henhold til tjenstedirektivets artikkel 6 skal tjensteytere kunne fullføre alle framgangsmåter og formaliteter (blant annet erklæringer, meldinger og søknader) som er nødvendige for å få tilgang til å drive tjenstevirksomhet gjennom et felles kontaktpunkt. Etter artikkel 7 skal kontaktpunktet ha nødvendig informasjon om blant annet hvilke krav som gjelder for tjensteytere knyttet til framgangsmåter og formaliteter, kontaktopplysninger om ansvarlige myndigheter, oppføring i registre, klageadgang i tilfelle tvist m.v. Artikkel 8 fastslår at EØS-statene skal sørge for at framgangsmåtene og formalitetene skal kunne fullføres elektronisk gjennom kontaktpunktet og vedkommende ansvarlige myndighet.

Brønnøysundregistrenes portal "Altinn" skal være det norske kontaktpunktet i henhold til tjenstedirektivet. Portalen har mye av informasjonen og funksjonaliteten som kreves og flere ansvarlige myndigheter er allerede tilknyttet. I første omgang vil det norske kontaktpunktet tilby informasjon. Brukerne vil dermed ikke måtte benytte elektronisk signatur for å få tilgang til kontaktpunktet. I forbindelse med slutføring av Altinn II-prosjektet i løpet av 2011 tas det sikte på å tilby elektroniske framgangsmåter og fullføring av formaliteter i kontaktpunktet. Dette krever sikker pålogging, og påloggingsrutinene i Altinn vil være i tråd med kommisjonsbeslutningen. Beslutningen innebærer ikke noen nye krav enn det som følger av tjensteloven og – forskriften, og får således ikke ytterligere administrative eller økonomiske konsekvenser for Brønnøysundregistrene. Det er Post- og teletilsynet som fører tilsyn med utstedere av kvalifiserte sertifikater for elektronisk signatur i Norge. Post- og teletilsynet vil, i tråd med kommisjonsbeslutningen, opprette en liste ("Trusted list") over registrerte sertifikatutstedere som har sendt inn registreringsmelding etter esignaturloven, og som de fører tilsyn med. Post- og teletilsynet vil vedlikeholde og offentliggjøre listen og via Nærings- og handelsdepartementet informere EFTAs overvåkningsorgan om listen og eventuelle endringer. Etablering av listen vil medføre begrensede kostnader for Post- og teletilsynet. Det forventes for øvrig ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser knyttet til vedlikehold og offentliggjøring av listen.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonsbeslutningen retter seg mot staten og behøver derfor ikke tas inn i lov eller forskrift. Det er heller ikke andre hensyn som tilsier at den skal tas inn i lov eller forskrift. Kommisjonsbeslutningen har vært på høring hos Fornyings- og administrasjonsdepartementet (FAD), Direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI), Post- og teletilsynet (NPT) og Brønnøysundregistrene. Det kom innspill fra FAD og NPT som er innarbeidet. Norge, deriblant Post- og teletilsynet, har deltatt i Europakommisjonens arbeidsgruppe om elektroniske framgangsmåter, som har vært med på å utarbeide beslutningen. Dette bidrar til å redusere hindre for elektronisk samhandling for tjensteytere som

ønsker å tilby tjenester i EØS. Noen få av EØS-statene, deriblant Tyskland, krever et høyere sikkerhetsnivå på sertifikatene enn det vi har i Norge. Dette er ikke i motstrid med kommisjonsbeslutningen.

Rettsaken er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel. Det er også informert om rettsaken i Spesialutvalget for kommunikasjoner.

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-komiteébeslutning om deltakelse for budsjettåret 2010 i samarbeid om gjennomføring og utvikling av det indre marked (budsjettpostene 12.01.04.01, 12.02.01, 02.03.01 og 02.01.04.01) (prot 31 NHD gr3)

Sammendrag av innhold

Budsjettpostene 12.01.04.01, 12.02.01, 02.03.01 og 02.01.04.01 om gjennomføring og utvikling av det indre marked finansierer en rekke aktiviteter som administreres av generaldirektoratene for henholdsvis det indre marked og for næringspolitikk i Europakommisjonen. Formålet med aktivitetene er å legge til rette for et mer velfungerende indre marked. Aktivitetene omfatter bl.a. den uformelle problemløsningsmekanismen SOLVIT, informasjonssystemet for det indre marked (IMI), nettportalen "Your Europe" med informasjon til privatpersoner og bedrifter samt ulike studier, utvikling av statistikk og undersøkelser av hvordan det indre marked fungerer.

Merknader

Norsk bidrag til budsjettpostene ligger an til å være € 590.000. De forventede økonomiske konsekvenser for deltakelse er innarbeidet i budsjettet til Nærings- og handelsdepartementet for 2010. Utover dette bidraget anses ikke deltakelse å medføre økonomiske eller administrative konsekvenser i Norge. Norge vil imidlertid bli inkludert i aktiviteter under budsjettpostene. Dette vil synliggjøre norsk deltakelse i det indre marked og bidra til økt kjennskap til at norske bedrifter og privatpersoner har fulle rettigheter i det indre marked. Norske bedrifter og privatpersoner vil blant annet kunne møte på færre problemer i andre EØS-land og de vil i større grad bli klar over sine egne rettigheter og kunne benytte seg av dem. Flere av aktivitetene kan bidra til økt kunnskap i forvaltningen om problemer eller utfordringer knyttet til gjennomføring av det indre marked, i Norge og ellers i EØS-området.

Sakkyndige instansers merknader

Nærings- og handelsdepartementets vurdering er at deltakelse i aktivitetene under denne budsjettlinjen er i vår felles interesse og vil være et viktig bidrag til å øke kjennskapen til norsk deltakelse i det indre marked. Det vil således bidra positivt til verdiskaping i Norge og ellers i EØS.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel XIII Transport med jernbane

32007 R 1371 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1371/2007 av 23. oktober 2007 om jernbanepassasjerers rettigheter og forpliktelser (vedlegg XIII kap III SD gr1)

Sammendrag av innhold

Forordning nr. 1371/2007 om passasjerers rettigheter og plikter på jernbanen ble vedtatt etter forliksprosedyre 23. oktober 2007. Forordningen er hjemlet i Romatraktaten, artikkel 71 (1).

Forordningen stiller bl.a. krav om reiseinformasjon, inngåelse av transportavtaler, jernbaneforetakenes erstatningsansvar for passasjerer og bagasje, herunder krav til forsikring, plikter for jernbaneforetak ved forsinkelser, assistanse til funksjonshemmede, samt krav om etablering av klageordninger og håndhevelse av forordningen mv.

Nærmere om hovedinnholdet i forordningen

Kapittel I Generelle bestemmelser

Forordningen får anvendelse på alle jernbanereiser og -tjenester i hele EU- området, når de utføres av ett eller flere jernbaneforetak som har lisens iht. rådskonferensdirektiv 95/18/EF (artikkel 1 pkt.1).

Med unntak av bestemmelsene i artikkel 9, 11, 12, 19, 20 pkt. 1 og 26 (kjøp av billetter, erstatningsansvar for passasjerer og deres bagasje, forsikring, samt bestemmelser som omhandler funksjonshemmedes reiser med tog, artikkel 2 pkt. 3), kan medlemslandene på en transparent og ikke-diskriminerende måte unnta fra å anvende forordningen på innenlands passasjertransport med jernbane for en periode på høyst fem år, og med mulighet for forlengelse i ytterligere to femårsperioder (artikkel 2 pkt. 4).

Med unntak av bestemmelsene nevnt ovenfor, kan medlemslandene også unnta passasjertransport med jernbane i byer, forsteder og regioner fra forordningen. For definisjon av byer, forsteder og regioner vises til direktiv 91/440/EF. Ved anvendelse av disse definisjoner skal det tas hensyn til avstand, tjenestens hyppighet, antall faste stopp, det rullende materiellet, billettordninger, svingninger i antall passasjerer mellom trafikksterke og trafikksvake perioder, togtype og rutetabell. Unntaket er ikke tidsbegrenset (artikkel 2 pkt. 5).

Kapittel II Transportkontrakt, informasjon og billetter

Vedrørende bestemmelser om inngåelse av transportkontrakter gjelder bilag A (CIV), del I og del II til den internasjonale jernbaneoverenskomsten COTIF, som er tatt inn som vedlegg til forordningen (artikkel 4).

Det skal gis muligheter til å ta med sykkel på tog mot særskilt avgift om syklene er lette å håndtere, hvis det ikke er til sjenanse og om det rullende materiellet tillater det (artikkel 5).

Jernbaneforetak og billettutstedere må informere de reisende før reisen starter om billigste reise, raskeste reise, service om bord, og om tilgjengelighet for funksjonshemmede. Under reisen må jernbaneforetak informere om service om bord, neste stasjon, forsinkelser, sikkerhet mv. (artikkel 8 vedlegg II).

Det stilles krav om hvordan billetter skal kunne kjøpes (billettkontor, automat, om bord (med visse forbehold), internett etc, (artikkel 9).

Kapittel III Jernbaneforetakenes erstatningsansvar for passasjerer og bagasje

Kravene i forordningen om jernbaneforetakenes erstatningsansvar for passasjerer og deres bagasje følger de relevante reglene i Bilag A (CIV) i den internasjonale jernbaneoverenskomsten (COTIF), som også er tatt inn som vedlegg til forordningen (vedlegg I). Bestemmelsene omfatter jernbaneforetakenes ansvar i forbindelse med passasjerskade eller død, ansvar for håndbagasje og reisegods, ansvar for kjøretøy, herunder begrensning av ansvar som skyldes feil fra passasjerers side eller feil ved selve reisegodset. Videre omhandler vedlegget bestemmelser om omregningskurs og renter, foreldelsesfrister og avtale om regress mellom jernbaneforetak mv. (artikkel 11).

Jernbaneforetakene har plikt til å ha tilstrekkelig forsikring el.lign. for å kunne dekke sitt erstatningsansvar overfor bl.a. passasjerer og bagasje (artikkel 12).

Dersom en passasjer blir drept eller er kommet til skade, skal det utbetales et forskuddsbeløp som er nødvendig for dekning av øyeblikkelig økonomisk behov, og som står i forhold til omfanget av skaden. Ved død skal ikke beløpet være under 21 000 Euro. Forskuddet er ikke en innrømmelse av erstatningsansvar, og kan trekkes fra et eventuelt senere erstatningsbeløp. Det jernbaneforetak som utfører transporten hvor vedkommende blir drept, er i utgangspunktet ansvarlig for ytelse av forskuddet (artikkel 13).

Kapittel IV Forsinkelse, tapt korrespondanse forbindelse og innstillinger

Jernbaneforetakene er erstatningspliktige ved forsinkelse, tapt korrespondanse og innstillinger. Foretaket fritas imidlertid fra ansvar dersom forsinkelsen skyldes forhold utenfor jernbanedriften som foretaket ikke har mulighet for å avverge, slik som for eksempel feil som skyldes infrastrukturforvalter, feil fra passasjerers side eller tredjeparts handling (artikkel 15).

Ved forsinkelser på mer enn 60 minutter skal passasjerer umiddelbart ha valget mellom:

a) refusjon av billettens fulle pris på de betingelser som gjaldt ved kjøpet for den eller de deler av reisen som ikke er gjennomført, og for den eller de deler av reisen som allerede er gjennomført, hvis reisen ikke lenger tjener noe formål i forhold til passasjerers opprinnelige reiseplan, samt i så fall en returreise til avgangsstedet ved første mulige anledning, eller

b) videreføring av reisen på tilsvarende transportvilkår til endelig bestemmelsessted, eller

c) videreføring eller omlegging av reisen på tilsvarende transportvilkår til det endelige bestemmelsessted på et senere tidspunkt etter passasjerers ønske (artikkel 16).

Av artikkel 17 fremgår det at dersom passasjerer ikke har fått erstatning etter artikkel 16, kan det kreves erstatning for billettprisen for forsinkelser uten å miste retten til å bli transportert.

Minimumsbeløp for forsinkelser er:

- - 25 % av billettprisen ved forsinkelser mellom 60 -119 minutter
- - 50 % av billettprisen ved forsinkelser på 120 minutter eller mer.

Passasjerer med periodekort og lignende, og som rammes av gjentatte forsinkelser eller avlysninger i kortets gyldighetsperiode, kan søke om passende erstatning i overensstemmelse med operatørenes erstatningsordninger.

Erstatningen for billettprisen skal betales innen en måned etter innlevering av kravet. Erstatningen kan utbetales i form av verdikort og/eller andre tjenester hvis betingelsene er fleksible. På anmodning fra passasjerer utbetales erstatningen kontant.

Erstatningen skal ikke reduseres ved fradrag av transaksjonsutgifter, som gebyrer og utgifter til telefon mv.

Jernbaneforetakene kan innføre en minimumsterskel hvor erstatning ikke skal betales. Denne terskel får ikke overskride fire euro.

Passasjerer har ikke rett til erstatning hvis de ble underrettet om forsinkelsen ved billettkjøpet. Artikkel 18 omhandler retten til assistanse ved forsinkelser ved avgang og ankomst. Jernbaneforetaket eller stasjonsansvarlig skal opplyse om forventede avgangs- og ankomsttider så snart slike foreligger. Ved forsinkelser på mer enn 60 minutter skal passasjerer tilbys:

- - måltider og forfriskninger som står i rimelig forhold til ventetiden, hvis dette er tilgjengelig på toget eller stasjonen, eller kan leveres på rimelige vilkår
- - innkvartering og transport mellom jernbanestasjonen og innkvarteringsstedet, dersom opphold er nødvendig for en eller flere netter, og hvor og når det er fysisk mulig
- - transport fra toget til stasjonen, til et annet avgangssted eller til reisens endelige bestemmelsessted hvor og når det er fysisk mulig i tilfelle toget er blokkert på sporet.

Hvis jernbaneforbindelsen ikke kan fortsette, skal jernbaneforetaket snarest mulig arrangere alternativ transport.

Ved ovennevnte assistanse skal jernbaneforetaket være særskilt oppmerksom på funksjonshemmedes behov.

Kapittel V Funksjonshemmede og bevegeshemmede passasjerer

Jernbaneforetak og stasjonsansvarlige skal, under aktiv medvirkning av funksjonshemmedes organisasjoner, sikre at det finnes ikke-diskriminerende regler for transport. Bestillinger og billetter skal tilbys uten ekstra kostnad (artikkel 19).

Jernbaneforetak, billettutsteder eller reisebyråer skal på anmodning informere om tilgjengelighet på reisen, herunder om det rullende materiellet og fasiliteter om bord (artikkel 20).

Ved bemannede stasjoner skal stasjonsansvarlig vederlagsfritt sørge for at funksjonshemmede får tilstrekkelig assistanse til å komme av og på toget vedkommende har kjøpt billett til. På ubemannede stasjoner skal jernbaneforetak og stasjonsansvarlig sørge for at det gis informasjon om de nærmeste bemannede stasjonene og hvor tilgjengelig assistanse er å få (artikkel 22).

Jernbaneforetakene skal vederlagsfritt yte funksjonshemmede assistanse om bord på toget og under på- og avstigning (artikkel 23).

Jernbaneforetak, stasjonsansvarlig, billettutsteder og reisebyråer skal samarbeide for å yte assistanse til funksjonshemmede iht. artikkel 22 og 23 nevnt ovenfor i overensstemmelse med følgende punkter:

a) disse skal yte assistanse når det er gitt beskjed minst 48 timer i forveien om behov for assistanse. Dersom billetten gjelder flere reiser, er én beskjed tilstrekkelig, forutsatt at det er gitt tilfredsstillende informasjon om tidspunkt for de påfølgende reiser,

b) det skal treffes nødvendige tiltak for å kunne motta slik underretning,

c) hvis det ikke er mottatt beskjed i overensstemmelse med a) skal det treffes alle rimelige tiltak for å yte den funksjonshemmede tilstrekkelig assistanse for at denne skal kunne reise,

d) stasjonsansvarlig eller annen bemyndiget skal utpeke steder på eller utenfor stasjonen, der funksjonshemmede kan melde sin ankomst og be om assistanse.

e) assistanse ytes på vilkår av at den funksjonshemmede er på det sted og tidspunkt som angitt. Det skal ikke være mer enn 60 minutter før avgangstidspunktet, og ikke mindre enn 30 minutter (artikkel 24).

Det skal gis erstatning for tap og skade på hjelpemidler for funksjonshemmede dersom jernbaneforetaket er ansvarlig for dette. Det er ikke satt en grense for slik erstatning (artikkel 25).

Kapittel VI Sikkerhet, klager og kvalitet på service

Gjennom avtale med offentlige myndigheter skal jernbaneforetak, infrastrukturforvaltere og stasjonsansvarlig på sine respektive ansvarsområder treffe passende tiltak, og tilpasse dem til det sikkerhetsnivå som er bestemt av offentlige myndigheter for å sikre passasjerers personlige sikkerhet på stasjoner og om bord på toget. Disse skal også samarbeide og utveksle informasjon om beste framgangsmåte med hensyn til å avverge handlinger som kan svekke sikkerhetsnivået (artikkel 26).

Jernbaneforetakene må etablere en klageordning som skal omfatte de rettigheter og plikter som forordningen omhandler. Jernbaneforetakene skal gjøre det allment kjent hvor passasjerer skal henvende seg, og om sitt arbeidsspråk. Passasjerer skal kunne klage til ethvert jernbaneforetak som har vært involvert i reisen. Mottakeren av klagen skal enten innen en måned gi et svar med begrunnelse eller i berettigede tilfeller informere passasjerer om når svar vil foreligge, og som ikke må være senere enn tre måneder fra mottak av klagen. Jernbaneforetaket skal i en årsrapport informere om antallet og kategorier av mottatte og behandlede klager, svartid og eventuelle forbedringstiltak som er foretatt (artikkel 28).

Jernbaneforetaket skal definere kvalitetsstandarder og implementere et kvalitetsstyringssystem. Dette systemet skal minst omfatte opplysninger om billetter, punktlighet og prinsipper for behandling av trafikkforstyrrelser, kanselleringer, rengjøring av rullende materiell, undersøkelse av kundetilfredshet, klagebehandling, refusjon og kompensasjon for ikke oppfylte servicekvalitetsstandarder, og assistanse til funksjonshemmede. Jernbaneforetaket skal overvåke sine egne ytelser som fremgår av kvalitetsstyringssystemet. Hvert år skal jernbaneforetaket offentliggjøre en rapport om kvalitetsstandarder sammen med årsrapporten. Rapporten skal offentliggjøres på jernbaneforetakets nettside, og i tillegg gjøres tilgjengelig på ERAs nettsider (artikkel 28).

Kapittel VII Informasjon og håndhevelse

Når jernbaneforetak, stasjonsansvarlig og reisebyrå selger billetter skal de opplyse passasjerene om deres rettigheter og plikter iht. forordningen. Jernbaneforetak og stasjonsansvarlig skal på passende måte på stasjonen og på toget gi informasjon om det organ som i medlemslandet er utpekt til å håndheve forordningen (artikkel 29).

Medlemsstatene utpeker et eller flere organ som er ansvarlig for håndhevelsen av forordningen. Dette organ skal være uavhengig med hensyn til organisering, finansiering, rettslig organisering og beslutningstaking fra fordelingsorgan, avgiftsorgan, infrastrukturforvalter og jernbaneforetak. Alle passasjerer kan klage til dette organet eller annet passende utpekt organ, om påstått overtredelse av forordningen (artikkel 30).

De organene i medlemsstatene som er utpekt til å håndheve bestemmelsene i denne forordningen skal samarbeide for å koordinere sine beslutningstakingsprinsipper (artikkel 31).

Kapittel VIII Avsluttende bestemmelser

Medlemsstatene fastsetter hvilke sanksjoner som skal anvendes ved overtredelse av bestemmelsene i forordningen, og sikre at de iverksettes. Sanksjonene skal være effektive, stå i rimelig forhold til overtredelsen og ha avskrekkende virkning (artikkel 32).

Forordningen trådte i kraft i EU 3. desember 2009.

Merknader

Lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) gjelder anlegg og drift av jernbane, herunder bestemmelser om godkjenningsordninger, reiseinformasjon og salg av billetter mellom jernbanevirksomheter, tilsyn, tvangsmulkt mv, og hører under Samferdselsdepartementets ansvarsområde. Erstatning for skade på passasjerene og deres reisegods i nasjonal jernbanetrafikk er regulert i lov 10. juni 1977 nr. 73 om

jernbaneansvar (jernbaneansvarsloven), og hører under Justisdepartementet. For internasjonal trafikk reguleres erstatningsansvaret i lov 10. desember 2004 nr. 82 om Overenskomst om internasjonal jernbanetrafikk (COTIF-loven). COTIF-loven hører under Samferdselsdepartementet. Det er foretatt lovendringer i disse lovene på bakgrunn av forordningen, jf. Ot.prp. nr.63 (2008-2009) Om lov om endringer i jernbaneloven, jernbaneansvarsloven og COTIF-loven (Innst. O. nr. 71 (2008-2009). Lagtinget fattet 4. juni 2009 vedtak til lov om endringer i jernbaneloven, jernbaneansvarsloven og COTIF-loven.

Sakkyndige instansers merknader

Som det fremgår ovenfor i artikkel 2 kan medlemsstatene gjøre unntak fra deler av forordningens virkeområde, unntatt artikkel 9, 11, 12, 19, 20 pkt.1 og artikkel 26 som omhandler kjøp av billetter, erstatningsansvar for passasjerer og deres bagasje, krav til forsikring samt transport av funksjonshemmede. Det kan gjøres unntak for nasjonal passasjertransport i fem år, og med mulighet til forlengelse i ytterligere to femårsperioder (artikkel 2 pkt. 4). Det kan videre gjøres unntak uten tidsbegrensning for lokal- og regional transport (artikkel 2 pkt. 5).

Samferdselsdepartementet har hatt forordningen på høring til jernbaneforetakene og Jernbaneverket for å få belyst de økonomiske og administrative konsekvensene av forordningen, herunder konsekvensene av om det gjøres unntak fra forordningen, samt bedt om en vurdering av om det i det hele tatt bør gjøres unntak fra forordningens virkeområde i Norge. Videre ba SD om en redegjørelse for hvordan selskapenes transportvilkår skiller seg fra kravene som er stilt i forordningen.

NSB AS, Flytoget AS og Jernbaneverket har kommet med kommentarer. Ofotbanen AS, Veolia Transport, NSB Gjøvikbanen AS og Norsk Togoperatørforening (opphørte i april 08) har ikke kommet med høringsuttalelse i saken.

Flytoget er positiv til innholdet i forordningen og mener at mye av det som det legges opp til i forordningen allerede er ivaretatt i Flytogets konsept. Bestemmelsene vil kreve endringer i selskapets transportvilkår, samt tilpasninger hva gjelder informasjon til funksjonshemmede passasjerer.

NSB AS er positiv til den styrkingen av passasjerenes rettigheter det er lagt opp til i forordningen. Dersom jernbanen skal fremstå som et konkurransekraftig transportmiddel sammenlignet med bil, buss og fly, må også passasjerenes rettigheter ivaretas på en god måte.

NSB mener at jernbaneansvarsloven allerede i dag oppfyller kravene i forordningen som omhandler erstatning ved passasjerers død eller skade. Videre oppfyller NSBs transportvilkår, supplert med krav i lov og forskrift, i all hovedsak minimumskravene i forordningen hva gjelder for eksempel krav om refusjon og omlegging av reisen ved forsinkelser. På flere områder gir NSBs transportvilkår passasjerene bedre rettigheter enn det som følger av forordningen.

Imidlertid vil forordningen kunne medføre behov for en rekke systemmessige tilpasninger i NSBs salgs- og reservasjonssystemer, bl.a. for å tilrettelegge for kjøp av gjennomgående internasjonale billetter og klager på internasjonale togreiser, samt behov for opplæring av personell. Det er imidlertid for NSB vanskelig å angi kostnadene fordi det nærmere innholdet i systemer og standarder ikke er avklart. Kravene om assistanse til funksjonshemmede vil sannsynligvis også medføre økte kostnader for NSB. NSB mener likevel at jernbanen ikke er tjent med at Norge benytter seg av muligheten til å gjøre unntak.

Jernbaneverket kan ikke se at forordningen har umiddelbare konsekvenser for Jernbaneverket om det gjøres unntak eller ikke i forordningen. Dersom det innvilges unntak fra forordningen vil det føre til at det vil være forskjellige regler for reisende på nasjonal og internasjonal transport. Etter Jernbaneverkets syn vil dette være et argument for ikke å innvilge unntak fra forordningen.

Av høringsuttalelsene fremgår det at selskapene i hovedsak har bedre transportvilkår enn det som det er lagt opp til i forordningen. NSB vil imidlertid bli påført systemkostnader for tilpasninger i salgs- og reservasjonssystemer og opplæring av personellet, bl.a. for å tilrettelegge for kjøp av gjennomgående internasjonale billetter og klager på internasjonale togreiser. Imidlertid er det vanskelig å angi kostnadene fordi innholdet i systemer og standarder ikke er nærmere avklart i EU. NSB mener at kostnadene kan bli betydelige. Det vil også påregnes at etablering av en klageordning i selskapene,

herunder å kreve regress, samt assistanse til funksjonshemmede vil påføre selskapene noe økte utgifter.

Jernbaneverket kan ikke se at forordningen vil medfører umiddelbare konsekvenser. Forordningen krever at det skal utpekes et organ som skal håndheve forordningen og det skal også være mulig å klage til dette organ eller annet organ som medlemsstaten utpeker. Det må regnes med at det vil trenge noen ressurser, ca ett årsverk, til det organ som skal håndheve forordningen i Norge (Statens jernbanetilsyn). Om det i tillegg vil bli etablert et klageorgan vil bli utredet nærmere. Imidlertid er det i forordningen etablert krav om at jernbaneselskapene skal ha egne klageordninger slik at enkeltklager kanaliseres dit. Gjennomføring av forordningen vil bidra til å gi passasjerene, uavhengig av hvilket jernbaneforetak med lisens som de reiser med i EU, de samme minimumsrettighetene. Som et ledd i å få overført flere reisende fra bil til jernbane vil forordningen være et viktig bidrag til å gjøre jernbanen mer attraktiv og konkurransedyktig.

Samferdselsdepartementet mener derfor at de kostnadene som selskapene og håndhevingsorganet vil bli påført for å bedre passasjerenes, herunder de funksjonshemmedes rettigheter ved transport med jernbane, er akseptable i forhold til de fordelene som oppnås, jf. at NSB i sin høringsuttalelse uttalte at dersom jernbanen skal fremstå som et konkurransekraftig transportmiddel må også passasjerenes rettigheter ivaretas på en god måte og at NSB også opplyser at økte systemkostnader ikke vil være relevante for offentlig kjøp produksjonen.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32009 L 0149 Kommisjonsdirektiv 2009/149/EF av 27. november 2009 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/49/EF vedrørende felles sikkerhetsindikatorer og felles metoder for beregning av ulykkeskostnader (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Av direktiv 2004/49/EF (jernbanesikkerhetsdirektivet) artikkel 5 fremgår det at medlemsstatene skal samle inn opplysninger om de felles sikkerhetsindikatorer slik at det skal bli lettere å vurdere om de felles sikkerhetsmålene oppfylles, samt for å gjøre det mulig å overvåke den alminnelige utviklingen av jernbanesikkerheten i Europa. De felles sikkerhetsindikatorer fremgår av direktivets vedlegg I. Videre fremgår det av artikkel 5 nr. 2 at de felles sikkerhetsindikatorer skulle revideres innen 30. april 2009, spesielt for å få med felles definisjoner av de felles sikkerhetsindikatorer og felles metode for beregning av ulykkeskostnader. Jernbanesikkerhetsdirektivet ble implementert i norsk rett i 2005 jf. lisensforskriften og sikkerhetsforskriften.

Kommisjonsdirektiv 2009/149/EF vedlegg I erstatter vedlegg I i direktiv 2004/49/EF (jernbanesikkerhetsdirektivet). I selve vedlegget er det tatt inn to nye sikkerhetsindikatorer i tillegg til de opprinnelige, sikkerhetsindikatorer vedrørende farlig gods, jf. nr. 2, og sikkerhetsindikatorer vedrørende selvmord, jf. nr. 3.

For farlig gods skal det samles inn opplysninger om det samlede og relative (i forhold til togkilometer) antall ulykker i forbindelse med transport av farlig gods oppdelt i følgende kategorier:

- ulykker som involverer minst et tog som transporterer farlig gods og
- antallet av ulykker der det forekommer utslipp av farlig gods.

For selvmord skal det samles inn opplysninger om antall selvmord, både totalt og i forhold til togkilometer.

I tillegg er det et nytt tillegg til vedlegg I som inneholder de felles definisjoner som skal benyttes i forbindelse med de felles sikkerhetsindikatorerne, jf. vedleggets punkter 1 til 4 og 6 til 8. Her innføres det en ny ulykkeskategori, "significant accident" i tillegg til de to som allerede fremgår av sikkerhetsdirektivet, "serious accident" og "accident". Den nye ulykkeskategorien er en mellomting mellom "serious accident" og "accident". Det antas at dette ikke vil ha noen betydning i forhold til innsamling av data i Norge.

Av punkt 5 i vedlegget til vedlegget fremgår den felles metoden og modellen som skal benyttes ved beregning av de samfunnsøkonomiske kostnadene ved jernbaneulykker.

Merknader

Jernbanesikkerhetsdirektivet ble implementert i norsk rett i 2005. Forskrift 16. desember 2005 nr. 1490 om lisens, sikkerhetssertifikat og om tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet, samt om sikkerhetsgodkjenning for å drive infrastruktur (lisensforskriften). § 8-5 annet ledd regulerer Statens jernbanetilsyns plikt til å oversende årlig rapport til det europeiske jernbanebyrået (ERA) der opplysninger om sikkerhetsindikatorerne skal være en del av rapporten. De felles sikkerhetsindikatorerne fremgår ikke direkte av forskriften, det er kun henvist til i direktivets vedlegg I. Tilsvarende plikt for jernbanevirksomhetene til å innrapportere opplysninger om de felles sikkerhetsindikatorerne er regulert i forskrift 19. desember 2005 nr. 1621 om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenettet (sikkerhetsforskriften) § 9-1 annet ledd. Heller ikke her er sikkerhetsindikatorerne tatt direkte inn i forskriftsteksten, det er kun tatt inn en henvisning til direktivets vedlegg I. Det vil være naturlig at dette direktivet implementeres i sikkerhetsforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Statens jernbanetilsyn sendte direktivet på høring 18. desember 2009 med høringsfrist 22. januar 2010 til følgende høringsinstanser:

Jernbaneverket
CargoLink AS
CargoNet AS
Flytoget AS
Malmtrafikk AS
NSB AS
NSB Gjøvikbanen AS
Ofotbanen Drift AS

NSB AS, CargoLink AS, Flytoget AS, CargoNet AS og Jernbaneverket har besvart høringen.

NSB AS, CargoLink AS, Flytoget AS og CargoNet AS mener at deres eksisterende organisasjon og datasystemer vil være i stand til å håndtere endringene som følge av endringene i sikkerhetsindikatorerne og at kostnadene relatert til denne endringen derfor vil være relativt beskjedne.

Jernbaneverket har følgende vurderinger i forhold til endringene:

Det antas at de mindre endringene i eksisterende sikkerhetsindikatorer vil medføre minimale konsekvenser for Jernbaneverket. Når det gjelder introduksjon av to nye sikkerhetsindikatorer, selvmord og farlig gods, vil det medføre noen endringer i Jernbaneverkets rapporteringsdatabase, Synergi, da det i dag ikke rapporteres i forhold til farlig gods. Jernbaneverket antar at endringen i Synergi vil ha en kostnad i størrelsesorden kr. 10 000,-. Også når det gjelder beregning av de samfunnsøkonomiske konsekvensene av ulykker, vil dette kreve endringer i Jernbaneverkets databaser, her nevnes en kostnad for endringer i Synergi på kr. 10 000,- til 50 000,-. Videre mener Jernbaneverket at det i tillegg kreves en del endringer i en rekke andre dataverktøy som følge av at det skal beregnes økonomiske konsekvenser av forsinkelser og at denne kostnaden vil være i størrelsesorden kr. 500 000,-, inkludert tilpasning av arbeidsrutiner og opplæring. Jernbaneverket understreker at til tross for kostnadene endringene innebærer, er Jernbaneverket positive til endringen i sikkerhetsindikatorerne og mener at informasjonen vil være nyttig for Jernbaneverkets interne arbeid med oppfølging av ulykker og hendelser.

Tilsynet har ingen merknader til Jernbaneverkets vurderinger av de økonomiske konsekvensene endringen vil innebære for Jernbaneverket.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009 D 0965 Kommisjonsvedtak 2009/965/EF av 30. november 2009 om referansedokumentet nevnt i artikkel 27 nr. 4 i direktiv 2008/57/EF om samtrafikkevnene i Fellesskapets jernbanesystem (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket er gitt for å gi en mer detaljert liste over parametre for kjøretøy enn det som fremgår av vedlegg VII til direktiv 2008/57/EF (samtrafikkdiriktivet). Det er i fortalen gjort rede for at det er nødvendig med en mer detaljert liste over parametre enn det som fremgår av vedlegg VII for å kunne kryssreferere de nasjonale reglene som legges til grunn for at et kjøretøy skal kunne få tillatelse til å bli tatt i bruk på en tilstrekkelig god måte. Denne mer detaljerte listen over parametre er gjengitt i vedlegget til vedtaket. Formålet er å gjøre tillatelsesprosessen for kjøretøy enklere enn i dag, slik at de nasjonale sikkerhetsmyndighetene skal kunne legge andre EØS-staters tillatelser til grunn (kryssaksept).

Vedtaket inneholder to artikler. Artikkel 1 sier i første ledd at referansedokumentet som skal vedtas av Kommisjonen i henhold til artikkel 27 nr. 4 i samtrafikkdiriktivet skal baseres på listen i vedlegget. Annet ledd sier at referansedokumentet skal inneholde grunnleggende opplysninger om hvilke regler som gjelder i de enkelte medlemsstatene for tillatelse til å ta i bruk kjøretøy. Artikkel 2 slår fast at vedtaket er rettet mot medlemsstatene og Det europeiske jernbanebyrået (ERA).

Merknader

Referansedokumentet det er vist til i artikkel 27 nr. 4 i samtrafikkdiriktivet skal vedtas av Kommisjonen. ERA er i henhold til artikkel 27 nr. 3 i ferd med å forberede dette referansedokumentet, som vil inneholde referanser til nasjonale referansedokumenter for hver enkelt medlemsstat. Det er disse nasjonale referansedokumentene som vil inneholde en liste over regler som legges til grunn når et kjøretøy skal få tillatelse til å bli tatt i bruk. De nasjonale reglene skal kryssrefereres til hver av parametrene i vedlegget til vedtaket. Det vil da kunne foretas en klassifisering av de nasjonale reglene i henhold til artikkel 27 nr. 1 i samtrafikkdiriktivet. For kjøretøy som allerede har tillatelse til ibruktaking i en annen EØS-stat, vil dette gjøre tillatelsesprosessen i øvrige EØS-stater (kryssaksept) smidigere og enklere enn i dag.

Kryssaksept kan gi store besparelser for de som søker om tillatelse til ibruktaking og for sikkerhetsmyndighetene, både administrativt og kostnadmessig. En felles liste over parameter for kjøretøy som brukes ved kryssaksept kan forenkle denne prosessen ytterligere. Endringen som vedtaket utgjør medfører i seg selv ingen særskilte økonomiske eller administrative konsekvenser. Hoveddirektivet (direktiv 2008/57/EF), som dette direktiv er hjemlet i er tatt inn i EØS-avtalen og forberedes gjennomført i Norge innen fristen 19. juli 2010.

Sakkyndige instansers merknader

Statens jernbanetilsyn deltar i ERAs arbeidsgruppe som har utarbeidet listen over parametre i vedlegget til vedtaket. Den samme arbeidsgruppen arbeider med å forberede referansedokumentet som skal inneholde nasjonale regler som skal kryssrefereres til hver enkelt parameter. I gruppen har det også deltatt en rekke representanter for de europeiske interesseorganisasjonene for infrastrukturforvaltere, jernbaneforetak og produsenter. Statens jernbanetilsyn har bidratt aktivt i utformingen av listen i vedlegget til vedtaket, og anser den som hensiktsmessig ut fra sitt formål. Høring anses ikke nødvendig, da de samme parametrene som gjelder for EU-landene også må gjelde for Norge i forbindelse med kryssaksept. Vedtaket medfører i seg selv ikke noen særskilte økonomiske eller administrative konsekvenser.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.